

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

ע"א 7147-02-13 אור-אל נ' גייפ ברמה בע"מ ואח'

המערער: אוראל איתן
ע"י ב"כ עו"ד עז אלדד ואח'

- נ ג ד -

המשיבים: 1. גייפ ברמה בע"מ
2. משה בן זקן
ע"י ב"כ עו"ד עמנואל מס ואח'

פסק דין

1. לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבי' השופט גד ארנברג, ס"ג) מיום 9.12.2012. בפסק דין זה, נדחתה תביעה בסדר דין מהיר שהגיש המערער נגד המשיבים – תביעה על סך של 75,000 ₪ שעיקרה פגיעה בזכויות יוצרים של התובע על תמונה מסוימת. המערער גם חויב בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך דין בסך 7,500 ₪ בתוספת מע"מ.

2. הטענה בתביעה הייתה שהמערער השתתף ביחד עם חברים ובני משפחה בטיוול גיפיים שהתקיים ביום 8.9.2009. נטען שבמהלך הפעילות ביצע אחד המשתתפים בטיוול נסיעה אתגרית באחד הגיפיים, אשר כללה זינוק מעל תלולית עפר באופן שהגיפ היה מצוי באוויר לאחר הזינוק ועד שנחת בחזרה לאדמה. המערער טען בתביעתו, שהוא הצליח לצלם את הרגע המדויק בו היה הגיפ באוויר ובשלב מאוחר יותר הראה את התמונה שצילם לחבריו. נטען גם שכלל המעורבים במקום, לרבות משיב 2, היו מודעים לכך שהתמונה צולמה על ידי המערער. נטען עוד בתביעה, שבקיץ 2010 גילה המערער שהמשיבים עושים שימוש בתמונה שצילם לצרכים מסחריים והם מתעשרים לפי הטענה שלא כדין על חשבון המערער. השימוש נעשה גם בלא אישורו או הסכמתו.

3. בית משפט השלום דחה כאמור את התובענה. לפני בית משפט קמא נשמעו שלושה עדים: המערער, המשיב 2 (שהוא המייסד של המשיבה 1 ומדריך לנהיגה שהשתתף בטיוול), וכן מר עופר אוגש שהוא זה שאסף את התמונות מן המשתתפים והעביר אותן למשיבים. בית משפט קמא קבע שראשית ועיקר, המערער לא הצליח להוכיח שהתמונה שפורסמה באתר של המשיבים צולמה על ידו. נקבע שעולה מן העדויות שהיה מדובר בטיוול רב משתתפים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

ע"א 7147-02-13 אור-אל נ' ג'יפ ברמה בע"מ ואח'

רבים מהם צילמו את הטיול כולו ובכלל זה את "מעוף הגיפי". צוין, שהמערער, כמו גם משתתפים אחרים, מסר את התמונות למי שאירגן את הטיול ואלה פורסמו באתר של מר אוגש. מר אוגש עצמו העיד שהוא פירסם תמונות רבות שצולמו בטיול ולא ניתן לדעת איזו תמונה צולמה על ידי מי. בית משפט קמא קבע אפוא שלא ניתן להוכיח, ומכל מקום התובע-המערער לא הצליח להוכיח, שמדובר אכן בתמונה שהוא צילם.

4. דחיית התובענה התבססה על נימוקים נוספים. צוין בהקשר זה, שהתמונות נמסרו על ידי המשתתפים למר אוגש בלא איסור על השימוש בהן וגם מר אוגש לא אסר על השימוש בתמונות. אשר על כן, גם אם המערער צילם את התמונה הרי שהוא לא אסר על שימוש בה. מעבר לכך, וככל שהמערער צילם את התמונה, נקבע שהמערער מסר את הזכויות בה למר אוגש שפירסם אותה ביומן מסע שלו באתר האינטרנט. נקבע בהמשך לכך, שניתן לראות בזאת הסכמה של המערער לשימוש בתמונות לרבות שימוש מסחרי. בית משפט קמא גם ציין שעומדת למשיבים ההגנה המצויה בסעיף 58 לחוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007, וזאת משעה שהתמונות הועברו למשיבים על ידי אותו מר אוגש מבלי שהוא עצמו אסר על השימוש בתמונות. נקבע בהמשך לכך, ש"ברור שככל שהייתה הפרה לא היה על הנתבעים לדעת שקיימת זכות יוצרים ביצירה". מכאן הערער שלפניי.

5. בערעור נטען ששגה בית משפט קמא עת שקבע שלא ניתן להוכיח מי צילם את התמונה. המערער הפנה בעניין זה לתצהיר שהגיש וכן לעדותו, וחזר על טענתו לפיה בזמן אמת הוא הראה את התמונה לרבים מהמשתתפים ואלו אף התפעלו ממנה. עוד נטען, שהמשיבים לא הציגו תמונות אחרות שצולמו בטיול. הם לא הביאו עדים אחרים שהיו בטיול. אשר על כן הדבר צריך לפעול לחובתם. בנוסף נטען, שהמערער הוא צלם מקצועי העושה שימוש בציוד צילום מיוחד. באופן ספציפי, הופנה בית המשפט ל"תדפיס מאפייני התמונה" (מוצג ד') שלפי הנטען יש בו כדי להראות בוודאות שהמדובר בתמונה שהמערער צילם. בנוסף נטען, שהגם שהמערער הסכים לתת את התמונה לכל חברי הקבוצה למזכרת, הוא לא הסכים ולא נתן כל רשות לשימוש מסחרי בתמונה. השימוש שעשה מר אוגש בתמונה לא היה שימוש מסחרי להבדיל מהשימוש אותו עשו המשיבים. המערער גם הדגיש, שחלף זמן עד שהמשיבים הסירו את התמונה מהאתר שלהם וזאת לאחר שמכתבים שלח לא זכו להתייחסות. עוד נטען, שלא עומדת למשיבים הגנת סעיף 58 לחוק, במיוחד כאשר המשיבים ביקשו את רשותו של מר אוגש לפרסום התמונות ובכך הראו שידעו שהם חייבים לקבל את הסכמת בעלי הזכויות בתמונה. המערער הוסיף וטען גם לפגיעה בזכותו המוסרית; לעשיית עושר ולא במשפט של המשיבים ואף לרשלנות שלהם.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

ע"א 7147-02-13 אור-אל נ' ג'יפ ברמה בע"מ ואח'

6. לאחר שעיינתי בחומר שלפניי ובסיכומי הצדדים, מסקנתי היא שדין הערעור להידחות. בית משפט קמא קבע כאמור כעניין עובדתי – וכמסקנה עיקרית בפסק דינו – שהמערער לא הוכיח שהוא זה שצילם את התמונה מושא ההליך. להווי ידוע שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית על יסוד התרשמות בלתי אמצעית מעדים שבאו לפניו. זאת, באין עילה מבוררת לעשות כן. נסיבות המקרה אינן מצדיקות התערבות במסקנתו העובדתית של בית משפט קמא בעניין אי עמידתו של המערער בנטל המוטל עליו.

7. נכון הדבר, שהמערער בתצהירו וגם בעדותו טען שהוא זה שצילם את התמונה. עם זאת, אף המערער בעדותו אישר שבאותו המקום שבו הוא נעמד כדי לצלם את הגי"פ "גם אחריי נעמדו שם כדי לצלם" (עמ' 4 שורות 2-3 לפרוטוקול). על טענה עובדתית זו חזר גם המשיב 2 בעדותו לפיה "כולם התמקמו לצלם" (עמ' 4, שורה 17 לפרוטוקול). מר אוגש העיד שבסוף הטיול נשלחו אליו התמונות למחשב שלו "מבלי לדעת מי צילם ואיזה תמונה" (עמ' 5, שורה 31 לפרוטוקול). הוא הוסיף וציין בעדותו שהוא לא יודע מי צילם את התמונה ושגם המערער לא יכול לדעת מי צילם אותה "כי היו כמה וכמה צלמים שצילמו באותה נקודה, היה גם צילום וידאו שממנו ניתן למשוך את התמונה הזו" (עמ' 6, שורות 3-5). נכון הדבר, שהמשיבים לא הביאו עדים מטעמם שצילמו תמונות נוספות מאותה זווית. לא הוצגו גם תמונות אחרות הדומות לתמונה שהמערער טען שהוא צילם ושעמדה ביסוד המחלוקת בבית משפט קמא. עם זאת, הנטל להוכיח שאכן התמונה הספציפית שהוצבה באתר המשיבים ושאין חולק שנעשה בה שימוש מסחרי צולמה על ידי המערער – היה מוטל עליו. אין עילה להתערבות במסקנה העובדתית של בית משפט קמא שהמערער לא הוכיח בנסיבות המתוארות לעיל ונוכח העדויות הנוספות שהתמונה הספציפית צולמה על ידו לבד מן האמור בתצהירו ובעדותו; והכל כאשר כאמור לא היה חולק שרבים אחרים צילמו אותו האירוע מאותו המקום והעבירו את התמונות בצורה לא מזוהה למר אוגש.

8. אשר למוצג ד', שעניינו הזיהוי הטכני הנטען של התמונה ככזו שצולמה על ידי המערער דווקא, הרי שעניין זה הוא ענין שבמומחיות. המערער לא הגיש חוות דעת מומחה בעניין זה לבית משפט קמא. גם לפני ערכאת הערעור אין ממילא חוות דעת מומחה לעניין המשמעות של מוצג ד'. משכך הם פני הדברים, אין בנתון זה כדי לשנות מאי עמידתו של המערער בנטל ההוכחה לגבי טענתו שהוא זה שצילם את התמונה.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

ע"א 7147-02-13 אור-אל נ' גייפ ברמה בע"מ ואח'

9. אוסיף ואציין, שהמערער טען בכתב התביעה וגם בתצהירו שהוא הראה את התמונה שצילם לחבריו ואלו היו מודעים לכך שהוא צילם את התמונה בזמן אמת. אולם המערער לא הוכיח טענה זו, ולא הביא עדים מטעמו לתמיכה בה. מר אוגש לא נשאל על עניין זה ישירות בחקירתו הנגדית. המערער גם לא הביא ראיה לכך שהוא העביר את התמונה **הספציפית** למר אוגש.

10. בנסיבות אלה ונוכח מסקנה עובדתית זו שאין עילה להתערבות בה בערעור דין, אין גם מקום להתערב במסקנת בית משפט קמא בדבר דחיית התובענה כולה. ומשזו המסקנה – איני נדרש גם במסגרת ערעור זה להכריע ביתר הטענות ביחס לנימוקים הנוספים של בית משפט קמא בדחיית התובענה.

11. הערעור נדחה, אפוא. בנסיבות העניין ובשים לב לשיעור ההוצאות שכבר נפסק בבית משפט קמא, לא מצאתי מקום לעשיית צו להוצאות בערעור וכל צד יישא בהוצאותיו. ערבון שהופקד, ככל שהופקד, יושב למערער.

המזכירות תשלח פסק-דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ג, 09 יוני 2013, בהעדר הצדדים.

יגאל מרזל, שופט